

benyttet Fruens Krøllejern til at gøre sig pæn, da det var Søndag. Han anmeldte hende for Tyveri, og hun blev dømt. Jeg kunde tænke mig, at noget lignende kunde gentage sig. Det vilde være et Eksempel, som kunde have en meget opdragende Indflydelse paa Forholdet mellem Husbond og Tyendet, om en saadan Pige, der af sin Præst var anklaget for et ubetydeligt, lille Tyveri, kunde blive valgt ind i Menighedsraadet og kunde faa Lejlighed til at komme sammen med Præsten og drage et saadant Spørgsmaal frem som dette, om det forargelige i, at en Præst overhovedet benyttede sig af den Ret, Lovgivningen hjemlede ham til at lade sit Tyende anholde for saadanne Bagateller. Der er heller ingen Tvivl om, at Menighedsraadene vilde, hvis de forstode deres Opgave ret, blande sig ind i en Mængde Forhold vedrørende det rent borgerlige Liv, og hvor Menighedsraadenes Udtalelser vilde komme til at danne en nogenlunde Vejledning for Folkekirkens Medlemmer vedrørende deres Optræden over for deres svagere og uheldigere stillede blandt deres Medborgere.

Der blev paa det Møde, som i Gaar affholdtes i Studentehjemmet, udtalt fra en af dem, der slutte sig til Indremissionen, at Faren ved, at Menighedsraadene blev valgte af den almindelige Vælgerklasse, var saa stor, at man meget vel kunde tænke sig, at der vilde blive drevet rent Komediespil ved disse Valg. Han nævned, at man paa Odense-Mødet havde fremdraget to drastiske Eksempler paa, hvor uheldigt Menighedsraadene virkede i Tyskland. I det ene Tilfælde var det en Præst, der nylig var bleven valgt, som havde givet sin Menighed en Omgang Øl paa den nærliggende Kro. Det var, synes han, saare uheldigt, det vidnede ikke om ret megen Respekt for det kirkelige Liv. Nu er det imidlertid autentisk, at selve den kirkelige Indremissions første Fører her i Landet har udtalt ved en Lejlighed, at han fandt, det var ret unaturligt, at man lod de ugudelige være ene om al den dejlige Lammesteg. Jeg forstaar derfor heller ikke, hvorfor det skulde være et Eksempel, der skulle afskrække fra, at give Menighedsraadene Lejlighed til at vælge deres Præst. Herrégud! om en Præst, der bliver valgt, af Glæde over at være bleven det, gav sin Menighed en Bajer eller en Genstand, synes jeg ikke vilde være noget saa forargeligt. Men det mest drastiske Eksempel var dog dette nede fra Sachsen med et Menighedsraad, som bestod af fire liberale, Folk, der vare indifferente

i religiøs Henseende, og to ortodokse, hvem de fire liberale kaldte for de to sorte. Saa skulde der vælges en Præst, og Kandidaterne skulde holde deres Taler. De fire liberale blev da enige om, at de vilde ikke blive og høre paa disse Prædikener, og lod de sorte være ene om det; naar de sorte saa kom tilbage og sagde, hvem de havde udpeget som Kandidat, vare de hurtigt klare over, at de vilde tage den anden. Men de to sorte vare snedigere end som saa. De nævnte ikke Navnet paa den Præst, de vilde have, men Navnet paa ham, de ikke vilde have, og Resultatet blev, at de liberale gik hen og valgte den ortodokse. Der blev sagt ved det kirkelege Møde i Odense, at en saadan Snedighed kunde man tiltænke Jyder, og det er heller ikke umuligt, at man kunde tiltænke Tilhængere af den indre Mission saa megen Forretningsdygtighed, at de vilde kunne narre adskillige af de irreligiøse inden for Menighedsraadene.

Men under alle Omstændigheder afgive jo Valgene af Menighedsraadenes Medlemmer, selv om de skulde finde Sted efter de foreliggende Forslag, et nogenlunde paalideligt Udtryk for hele den religiøse Tilstand i Landet, og man kan dog ikke ønske sig noget bedre, synes jeg, end at den religiøse Tilstand i Landet kommer til at give sig Udtryk gennem Valget af disse Menighedsraads Medlemmer. Det er dog naturligt at give den Menighed, som slutter sig til Folkekirken, Adgang til at vælge sin egen Præst, og jeg skal i saa Henseende udtale min Tilslutning til de ærede Medlemmer, der blandt andet have udtalt Ønsket om at gaa over til fuldstændig fri Valg af Præsterne.

Formanden: Hvis jeg ikke hørte fejl, refererede det ærede Medlem Forhandling, førte i en privat Forening. Saadanne bør ikke fremdrages her.

Anders Jensen: Naar en Forhandling har taget saa lang Tid, og naar saa mange dygtige Foredrag ere holdte og alle Enkeltheder ere saa omhyggeligt belyste, skulde følgende Talere, synes jeg, sætte sig for at tale kort. Hvis jeg ikke havde haft to Ting, som jeg ikke vilde skulle mangle Udtryk i denne Forhandling, havde jeg tiet; men det har jeg netop. Jeg skal kun nævne et eneste Punkt i Forslaget for saa at gaa over til de to Tanker, jeg gerne vilde have Lov at fremsætte.

Dette ene Punkt er § 8. Der er jeg utilfreds med, at Menighedsraadenes Med-